

nale grænser. Nu kunne man jo f.eks. forestille sig tværkommunale samarbejder langs Vestkysten, for der har man en speciel interesse, eller blandt kommuner, som alle sammen har historiske bymidter, som man vil gøre en særlig indsats for. Man kunne jo forestille sig nogle helt andre konstellationer end tidligere.

Så i forhold til om der er penge til det: Jeg vil gerne prøve at stille det modsatte spørgsmål: Er der penge til at lade være? Er der penge til at lade være for de nye storkommuner?

Jeg tror ikke på, at danske borgere i dag flytter til kulturelle udørkner. Jeg tror ikke på, at man kan have et aktivt erhvervsliv i et område, hvor man slet ikke har nogen kulturelle tilbud til sine borgere. Så: Er der penge til at lade være? Det tror jeg vil være spørgsmålet i mange af de nye kommuner. Jeg tror, at svaret vil være nej, fordi kultur er en aktiv del af et lokalsamfund, og det kan være en positiv faktor til at få folk til at flytte dertil, til at uddanne sig, til at bosætte sig i et område.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Ellen Trane Nørby. Den næste ordfører bliver fru Mette Frederiksen.

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror, jeg skal starte med økonomispørgsmålet, for fru Ellen Trane Nørby siger jo her som en afslutning: Er der råd til, at man lader være ude i de nye kommuner? Jamen det er jo ikke det, der er spørgsmålet. Jeg tror endnu en gang, at de fleste kommuner i Danmark er optaget af at få et rigt og varieret kulturliv, men spørgsmålet er jo, om ikke skattestoppet med de restriktioner, det lægger for den økonomiske politik i Danmark, ikke mindst på det kommunale plan, gør, at det for nogles vedkommende bliver en umulig opgave at løfte de mange kulturpolitiske forpligtelser, der er. Lad os få diskuteret det ordentligt i den videre behandling af det her lovforslag også.

Det her lovforslag, som er en udmøntning af kommunalreformen på kulturområdet, indeholder især en række mindre lovændringer. Imidlertid betyder kommunalreformen samlet set en række ændringer af hele den måde, hvorpå vi organiserer vores kulturpolitik. Derfor nogle principielle kommentarer fra vores side.

I Socialdemokratiet vil vi i forbindelse med den nye kommunalreform arbejde for en fortsat stærk kulturel infrastruktur i Danmark, for kulturtilbud, der over hele landet skaber gode ram-

mer for eksempelvis teater, musik og museer i menneskets nærmiljøer tæt på den enkelte borger.

Vi mener ikke, at kulturel udfoldelse skal knyttes til få privilegerede steder. Kunst og kultur skal blomstre. Alle steder, hvor der er mennesker, hvor der er liv, og hvor kunsten og kulturen skyder frem, skal den understøttes af en offensiv kulturpolitik.

I Danmark har vi en stærk tradition for at støtte de lokale kunstneriske kræfter, bl.a. med egnsteatrene som et meget, meget, meget godt eksempel. Genialt, at en stærk forpligtelse både lokalt, regionalt og statsligt har betydet, at lokale politikere og igangsættere har turdet sætte nye skibe i vandet. Den tradition skal vi holde fast i, den skal udvikles, og det er vores forpligtelse at skabe de bedste rammer for et aktivt lokalt kulturmiljø.

Vi mener ikke, at centralisme skal være den bærende kraft i kunst- og kulturpolitikken i Danmark. Kunst og kultur trives ikke med central styring. Vi skal tænke »både og« i stedet for i »enten eller«. Systemerne skal selvfølgelig være fleksible, men virke for kunstens bedste og ikke for bureaukратиets. Derfor bør regionerne have flere muskler at spille med, og der skal fortsat være en både kommunal og statslig kulturpolitik. Samspillet mellem det statslige på den ene side og det lokale regionale niveau skal være forpligtende.

Vores kulturpolitik skal bygge på erkendelsen af, at det særlig vigtige, det særlig stærke eller det særlig betydningsfulde kulturelle udtryk ikke nødvendigvis hænger sammen med de store statslige institutioner – en gang imellem nærmest modsat. De små teatre må ikke ses som et supplement til hverken landselsscenerne eller Det Kongelige Teater, ligesom de små spillesteder overhovedet ikke er et supplement til et nyt operahus. Enhver scene i Danmark er sin egen, heldigvis. Kunstnerisk udvikling hænger hverken sammen med størrelse eller geografi, men alene med de mennesker, der skaber den.

Kl. 11.25

Vi synes grundlæggende, at den nuværende aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti har tendenser til stigende centralisme. Det er både ærgerligt og forkert. Dansk kulturs store styrke er netop det modsatte, se bare på vores børneteatre.

I Socialdemokratiet mener vi, at kultur spiller en væsentlig rolle for skabelsen af både den enkelte borgers og endda af hele landets identitet,